

آلبرکامو
تأمل رباره گوتین

ترجمه قاسم رستمی

فرهنگ جاوید

فرهنگ جاوید

www.farhang-e-javid.com

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵۵۴۳۱ | تلفن: ۰۲۱۶۶۹۰۶۰۳۱

@farhang-e-javidpub

@farhang-e-javidpub

@farhang-e-javid

Albert Camus,
Réflexions sur la guillotine,
Gallimard, 2008.

تاقل دربار، رنن

ویراسته علیرضا جاوید

ترجمه قاسم رستمی

آلبر کامو

دبیر مجموعه: علیرضا جاوید

مجموعه فرهنگ و علوم انسانی

صفحه آرا: احمد جاوید

مدیر هنری و طراح جلد: محمد باقر

ناشر: انتشارات فرهنگ جاوید

چاپ اول: ۱۳۹۹

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

تعداد: ۱۰۰۰ نسخه

© کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای انتشارات فرهنگ جاوید محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد آن چه جزئی چه کلی (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیک) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

Camus, Albert, 1913-1960.

کامو، آلبر، ۱۹۱۳-۱۹۶۰.

تاقل دربار، رنن، آلبر کامو، ترجمه قاسم رستمی، تهران: فرهنگ جاوید، ۱۳۹۹.

۸۰ ص. (مجموعه فرهنگ و علوم انسانی)

ISBN: 978-600-8209-89-8

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۰۹-۸۹-۸

Réflexions sur la guillotine

عنوان اصلی:

۱. حکم اعدام، ۲. نقد و تفسیر، رستمی، قاسم، ۱۳۵۵ - مترجم.

رده بندی کنگره: PQ۲۶۳۴۱۳۹۸

شماره کتاب شناسی ملی: ۵۷۷۷۹۶۷

رده بندی دیویی: ۸۴۸/۹۱۴۰۹

یادداشت مترجم

موضوع مجازات مرگ نخستین بار در داستان کوتاه "میان آری و خیر"^۱ از مجموعه غیرداستانی پشت و رز^۲ (۱۹۳۰)، که کامو در سن بیست و دو سالگی نوشت، مطرح می‌شود. در این داستان دین می‌گوید که باید از مجازات مرگ نه در لفافه بلکه به نحوی شفاف و قاطع بدون نفاذی‌های مرسوم، سخن گفت: «کسی داستان برای ما تعریف نکند کسم درباه محکوم به مرگ نگوید که دینش را به جامعه ادا می‌کند، بلکه بگوید گردنش زده می‌شود. ممکن است این سخن در ظاهر چیزی نباشد، اما ته‌ری را آن است.»^۳ در رمان طاعون^۴ (۱۹۴۷) نیز به تیرباران محکومی اشاره می‌شود. رزان^۵ و همسایه دکتر ریو^۶، نطقی علیه مجازات مرگ ایراد می‌کند و آن را با - سناریو - یکسان می‌داند. سرانجام، در سن چهل و چهار سالگی، دو سال و نیم قبل از

1. "Entre oui et non"

2. *L'envers et l'endroit*

3. Albert Camus, *L'envers et l'endroit*, Gallimard, 1970, p. 72.

4. *La Peste*

5. Jean Tarrou

6. Rieux

مرگش، کامو در کتاب تأمل درباره گیوتین^۱ به نحوی مستدل و قاطع نفرت و عصبان خود را نسبت به مجازات مرگ بیان می‌کند. اثر نخستین بار در سال ۱۹۵۷ و در مجله ل نوول روو فرانسز^۲، شماره‌های ۵۴ و ۵۵، به چاپ می‌رسد. اما در آن زمان، برخلاف انتظار باب هیچ بحثی را باز نمی‌کند.

روبر بدانتیر^۳ در مقدمه کتاب علیه مجازات مرگ به نقل قولی اشاره می‌کند از آلبر کامو که در نامه‌ای خطاب به ژان گرنیه^۴ می‌نویسد: «در وجود هر فرد گناهکاری سهمی از بی‌گناهی هست، و این حقیقتی است که هر محکومیت به مرگی را تحمل ناپذیر می‌کند»^۵. و در جای دیگر می‌نویسد: «اگر انسان بی‌گناه نیست، گناهکار هم نیست. راه چاره چیست؟»^۶ به عقیده کامو، راه چاره محکومیت جلاد را به مقام موجودی مقدس ارتقا داده‌اند. قاضی مجازات نیست. در مورد مرگ و زندگی انسان تصمیم بگیرد مگر آن که خود کاملاً پاک و از گناه مبرا باشد، چیزی که البته ناممکن است. کامو می‌گوید: «چون معصومیت امر مطلقی نیست، پس قاضی هم فرد کامل و معصومی محسوب نمی‌شود»^۷.

این حس مسئولیت و گناه مشترک، تقریباً، به شکلی مستقیم یا تلویحی، در همه آثار کامو به چشم می‌خورد و مراراً به یکدیگر مفاهیم کلیدی اندیشه او، یعنی حس «همبستگی»، رهنمون می‌سازد. غالباً گفته می‌شود که شخصیت‌های کامو درگیر نوعی دوراهی یا دوگانگی اند، در حالت یا قطب مخالف که در عین تضادگویی در کنار هم وضعیت و سرشته بشر را در جهان امروز ترسیم می‌کنند: انزوا یا «جدافتادگی»^۸ و «همبستگی»^۹.

1. *Réflexions sur la guillotine*2. *La Nouvelle Revue Française*

3. Robert Badinter

4. Jean Grenier

5. Robert Badinter, *Contre la peine de mort*, Fayard, 2006, p. 6.6. *Ibidem*.

7. آلبر کامو، تأمل درباره گیوتین، ترجمه قاسم رستمی، تهران: فرهنگ جاوید، ۱۳۹۹، ص. ۶۴.

8. la solitude

9. la solidarité